

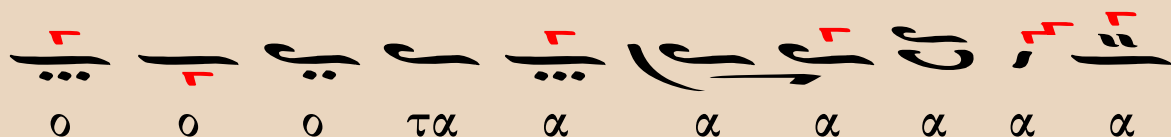
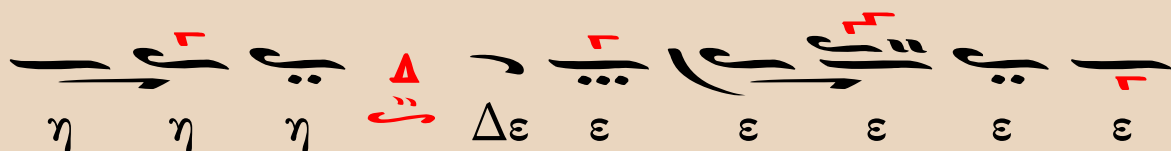
Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου,
Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Παιδεστηνοῦ.

ἥχος Β'.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐnedύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν
ὑδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
ὁρέων στήσονται ὑδάτα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν

ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ

τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἢ ὥσει χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ

ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ
πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὥς σκεῦος
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε
αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε. Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἄνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἄνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι

εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου
ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν
ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ
καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις
αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.

Ἀποπесάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι
παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς
αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,
καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με
ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν
δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ'

ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταγμάτι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ

ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η'.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Μικρὰ συναπτή.

Εἶτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχνιοι
Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε
ε ι σ α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ
ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ε ε Κ υ
ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α
κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε ς
τ η φ ω ω ν η τ η ς δ ε η σ ε ε ω ω ς
μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ο ς σ ε ε
ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ υ
ρ ι ι ι ι ε

Κ α τ ε υ θ υ ν θ η τ ω η π ρ ο σ ε υ χ η η

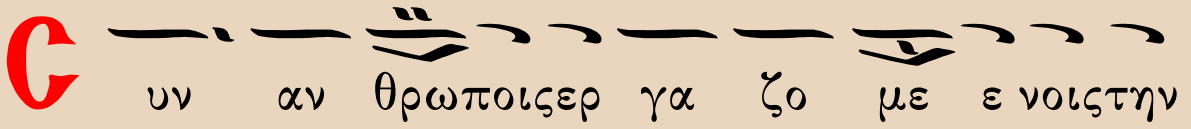
μου ^βλ ως θυ μι α α μα α ε νω πι
ι ι ο ο ο ον σου ^νδ ε παρ σις των
χει ει ρω ων μου θυ σι α ε ε σπε ρι ι
νη ^Δδ ει σα ακου σον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ε ^νδ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

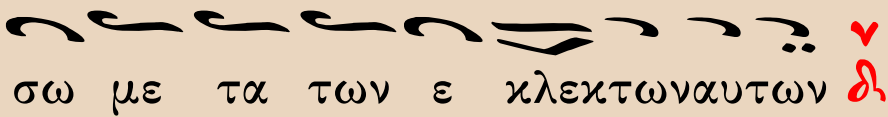
Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα
τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι
τα χειλημου ^νδ

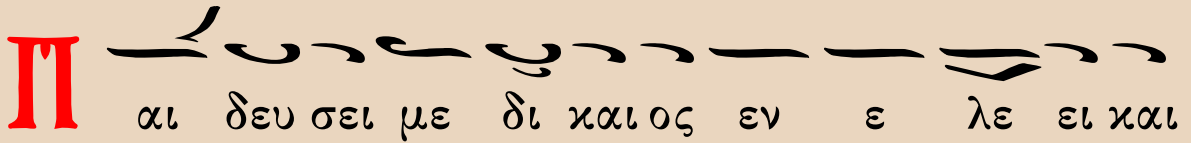
Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι προ

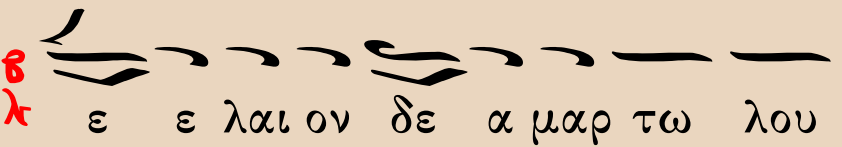
φάσεις ἐν ἀμαρτίαις

Γυνανθρώποις ἐργάζομαι ἐνοσίγαστην

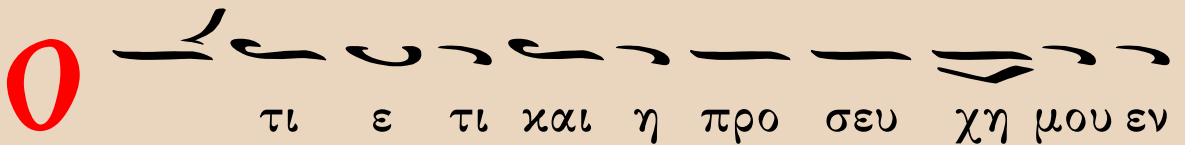
ἀνομιάν καὶ οὐ μὴ συνδυά

σωμάτων ἐκλεκτῶν αὐτῶν

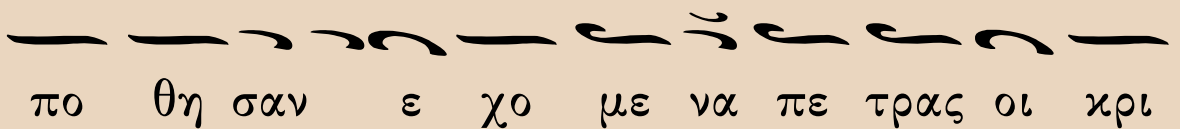
Παύσεις με δίκαιος ἐν ἐλπίσιν

ἐλέγξει με ἐλπίον δὲ ἀμαρτωλοῦ

μηλίπαυ τὴν κεφαλὴν μου

Οτι ἐπὶ καὶ ἡ προσέχη μου ἐν

ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατε

ποθήσαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κρι

ταὶ αὐτῶν

Α —————
κουσονται τα ρηματα μου οτι

—————
η δυνθησαν **β λ** ωσει παχος γης ερρα γη

—————
επιτης γης διεσκορπισθητα οστα

—————
αυτων παρα τον αδην **ν δ**

Ο —————
τι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

—————
φθαλμοι μου **Δ δ** επιστοι οι ηλπισα μη αν

—————
τα νελης την ψυχην μου **ν δ**

Φ —————
υλαξον με απο παγι ιδοσης συ

—————
νεστησαν το μοι **β λ** και αποσκανδαλων

—————
των εργαζομενων την ανομιαν **ν δ**

Π —————
εσουνται εν αμφιβληστω αυ

των οι αμαρτωλοι κα τα μο ο νας ει

μι εγω ε ως αν πα ρελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την

δε η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι

ον αυ του α παγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το πνευ

μαμου και συ ε γνωστας τριβους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ

ο μην ^Δδλ ε κρυψαν πα γι δαμοι ^νδλ

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και

ε πε βλεπον ^βλ και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκωνμε ^νδλ

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου ^Δδλ

και ουκ ε στιν ο εκ ζη τω ων την ψυ χην

μου ^νδλ

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε

ει ει πα Συ ει η ελ πις μου με ρις

μου ει εν γη ζων των ^νδλ

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα ν
δλ

P υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ

περ ε με ν
δλ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

E σπε ρι νον υ υ μνον και λο γι κην

λα τρει αν σοι Χρι στε ε προσφερο μεν ο ο

τι ηυ δο κησας του ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ε ως ν
δλ

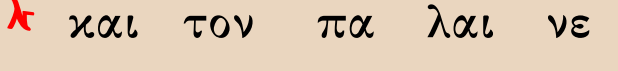

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

Κ υ υ ρ ι ε Κυ ρ ι ε μη α πο ρ ρ ι ψ ης
η μας α πο του ου προ σω που σου αλ
λα ευ δο κη σον του ε λε ησαι η μας
δι α της Α να στα α σε ως

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χ αι ρε Σι ω ων α γι ι α Μη τηρ
των Εκκλη σι ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι
ον συ γαρ ε δε ε ξω πρω ω τη α φε
σιν α μαρ τι ων δι α της Α να στα α
σε ε ως

Στίχ. Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ο
εκ Θεου Πατρος Λο ο γος προ

των αι ω νων γεν νη θεις **Δ**
επ ε σχα των

δε των χρόνων ο αυ τος εκ της Α πει ρο

γα μου σαρ κω θεις βου λη σει σταυ ρω σιν θα

να του υ πε μει νε **Β**
και τον πα λαι νε

κρω θεν τα α αν θρω πον ε σω σε δι

α της ε αυ του ου Α να στα α σε ως **Υ**

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς
ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τ
ην εκ νε κρων σου Α να στα σιν δο ξο

λο γου ου μεν Χρι στε δι η ης η λευ θε ρω

σας Α δα μι αι ον γε ε νος εκ της του

Α δου τυ ραν νι ι δος **δλ** και ε δω

ρη σω τω κο σμωως Θε ος ζω ην αι ω

νι ον και το με γα ε ε λε ος **δλ**

Στίχ. Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δ ο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε

ου μο νο γε νες ο προ σπα γεις εν τω Σταυ

ρω και α να στας εκ τα α φουτρι η η

μερος **δλ**

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ε — — — — —
ε δο ξα ζο μεν Κυ ρι ε τον ε κου

— — — — —
σι ως δι η μας Σταυρον υ πο μειναν τα **ν** **δ**

— — — — —
και σε προ ο σκυ νου ου μεν **ν** **δ** παν

— — — — —
το δυ να με Σω τηρ **Δ** **δ** μη α πορ ρι ι ψης

— — — — —
η μας α πο τουου προ σωπου σου **ν** **δ** αλλ

— — — — —
ε πα κουσον και σω σον η μας δι α

— — — — —
της Α να στα σε ω ως σου Φι λα ανθρωπε **ν** **δ**

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

ᾠχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ φωτοειδέστατος Χριστοῦ, ἔρως καὶ θειότατος, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνε, καὶ τὴν διάνοιαν, γλυκυτάτῳ φέγγει, εὐσεβῶς ἐπύρσευσε, καὶ πᾶσαν αἰσθητὴν ἡδυπάθειαν, ὥς πῦρ κατέφλεξεν, οὐρανίων ἐπιλάμψεων, ἐκτελέσας, δοχεῖον πανέντιμον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἡ μεγαλοπρέπεια τῶν σῶν, λόγων Ἱερόθεε, καὶ τῶν σοφῶν ἀποδείξεων, ἡ παναρμόνιος, καὶ ἀκριβεστάτη, ἀγωγὴ καὶ μέθοδος, ἐπιστημονικῆς διαθέσεως, καρπὸς γνωρίζεται, καὶ φωτίζει τοὺς προστρέχοντας, καὶ σοφίζει τοὺς ἀναγινώσκοντας.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὸ περιφανέστατον τῶν σῶν, συνταγμάτων Ὅσιε, περὶ τὰ θεῖα θεάματα, ὁ Διονύσιος, ὁ πολὺς τὰ θεῖα, τοῖς πιστοῖς ἐκήρυξε, καὶ τὸ ὑπερφυὲς τῶν δογμάτων σου, μεθ' οὗ δυσώπησον, δωρηθῆναι

ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην δ̣

Ο Βα σι λευστωνου ρα α νω ων β̣ λ̣

δι α φι λαν θρω ω ω πι ι ι αν β̣ λ̣

ε πι της γη ης ω ω ω φθη και τοις αν θρω

ω ω ποι οις συ να νε ε ε στραα α

α φη ^Δ εκ Παρ θε νου ου γαρ α α γνης ^Δ

σαρ καπροσ λα α α βο με ε νος ^Β και εκ

ταυ της προ ε ελ θων με τα της προσ λη η

η η ψε ε ε ε ως ^Δ εις ε ε στιν Υι υι

ος ^Δ δι πλουστη ην φυ υ υ σιν αλλ ου την

υ πο ο ο ο στα α α α σιν ^Δ δι ο

τε λει ον αυ τον Θε ε ον ^Δ και τε λει

ο ο ον αν θρω ω πον ^Β α λη θως κη

ρυ υ υ υτ το ο ο ον τες ^Δ ο μο

λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον

η η η η μων ^Δ ον ι κε τε ευ ε Μη

τηρ α νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε δ ε

λε η θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω

ων δ

Εἴσοδος. Ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία.

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 7β' (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἑκτενής, καὶ τό.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς

αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α̣ νηλ̣ θες̣ ε̣ πι̣ Σταυ̣ ρου̣ Ι̣ η̣ σου̣ ο̣

κα̣ τα̣ βας̣ εξ̣ ου̣ ρα̣ νου̣ Δ̣ ηλ̣ θες̣ ε̣ πι̣ θα̣

να̣ τον̣ η̣ ζω̣ η̣ η̣ η̣ η̣ α̣ θα̣ να̣ τος̣ Δ̣ προς̣

τους εν σκοτει το φως το αληθινον

προς τους πεσοντας η πααντων Α να

στασις **Δ** ο φωτισμος και ο Σωτηρη η

μων δο ο ξασοι **Υ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Χ ρι στον δο ξο λο γη σωμεν τον α να

σταν τα εκ νεκρων **Υ** ψυ χην και σω μα

γαρ α να λα βων τω παθει απ αλ λη λων

δι ε τε με **Β** της α χραν του μεν ψυ χης

εν Α δη κα τελ θου ουσης ον και αι ε σκυλευ

σε τα φω δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το

α α γι ον σω μα **Δ** του Λυ τρω του ου

των ψυ χω ων ημων **Δ**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις **Δ** δο ξο

λο γου ου μεν Χρι στε **Δ** την εκ νε κρων σου

Α ναστασιν **Δ** δι ης η μα ας η λευ

θε ρωσας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου

και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι

ω νι ον και το με γα ε ε λε ος **Δ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ω

Δε σπο τὰ των ἀ πα ἀ ντων

α κα τὰ λη πτε ε Ποι η τὰ ου ρανου

και γης Δ δι α Σταυρου πα θων ε μοι α

πα θει α αν ε πη γας α ς Δ τα φην δε κα

τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη

συν α νε στησας τον Α δαμ χει ρι παν

το δυ να α μω β λ Δο ξα τη ση η τρι η

με ε ρω ε γερ σει Δ δι ης δε δω ρη

σαι η μι ιν την αι ω νι ον ζω ην και

ι λα σμον α μαρ τι ων ως μονος ε ευ

σπλαγχνος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ἰ̣ Ν̣η̣.

 ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

 α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

 και νυν και α α ει και εις τους αι

 ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

 α μην

 νυ υμ φε ευ τε Παρ θε ε ε νε

 η τον Θε ον α α φρα α αστωςσυλ λα βου

 ου ου σα α σα α αρ κι Μη τηρ Θε

ου ου ου του ου υ υ υ ψι ι

ι ι ι στου **Δ** σων ι κε των πα ρα α α

κλη η η σεις δε χου Πα να α α α μω

ω ω ω με **Υ** η πα σι χο ρη η γου ου

ου σα α κα θα ρι σμο ο ον τω ων πται

αι σμα α α των **Δ** νυν τας η μων ι

κε ε ε σι ι ι ας **Β** προ σδε ε ε

ε χο ο με ε ε νη **Β** δυ σω ω

ω ω ω ω ω ω ω πει ει σω θη η η

η ναι πα α αν τα ας η η η μα α

α ας **Υ**

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀπολυτίκιον. Ὑψος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν
ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,
καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς
ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιланθρωπίαν σου
Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ’). Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Ῥήσεις τὰς θείας, καὶ χρησμοὺς τοὺς ἄνωθεν, μεμυημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν δοξάζομεν, αἰῶδιον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Ἱερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρὶν, τὸν Ποιητὴν πάντων καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον, κατ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ θρόνου Ἡσαΐας κατεῖδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβείμ, καὶ Σεραφεὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις, μοναδικόν τρισυπόστατον.

Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως, καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι, κατειληφότες ἓνα, Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρεύστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργόν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης καθάρως, Παρθενομῆτορ Μαρία, τοῦ τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε, τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικάς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν· τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἰ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς ἀεὶ τῇ ἁμαρτίᾳ, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῇ ῥαθυμίᾳ, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθή, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καὶ γώ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· Θεογενεῖτορ Μαριάμ,

ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, ἣν ἐκτήσω Πανάμωμε.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Ἀνατολή, δικαιοσύνης φανείς Χριστός, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκεδάσε, τὴν ἀφεγγῇ νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῇ δὲ προσώποις· ὃ ὑμνοῦμεν ἀεὶ καὶ δοξάζομεν.

Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσεσι, βοῶντες· ὦ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἄορατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλόανθρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ θεαρχική, μή μου ἐπιλάβῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσης ἣν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

ὦραίαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ Κόρη καλλονήν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

ᾠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπόσω.

Συναΐδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον,
σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ
συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν· θεαρχικὴ Τριάς
ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Ὁλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον
ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικὴ
Τριάς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με καὶ
συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς
φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεήμων,
θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ
διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε,
Θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ
τῶν πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι
τάχιον.

Ὁδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι,
μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις
ἅσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν
στόμασι.

Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σήν, τὸν ἄνθρωπον

διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς
ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ
σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος,
ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε
Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς
εὖσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε,
ναὸν καὶ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία
Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον
ἀλώβητον.

Κάθισμα. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον πιστοί, Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ
Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως,
ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλὴν ἁγίαν
καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις· Ἄγιος εἶ,
Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ
σεπτῷ, ἐλέησον οὓς ἐπλάσας, κατ' εἰκόνα σου
Δέσποτα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν
Ἁγνὴ καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου
κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον
ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ
δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ
τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνηθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ῥοδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σοφία ἄρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος,
δωρεάν τὸν σὸν δοῦλον, ἡλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ
νῦν, καθάπερ πάλαι, καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς
Μονὰς ὁ Θεός, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν. (Δίς)

Ὁ νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος ὁ γεννηθείς,
ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως
ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὲ Μονάρχᾳ τρισήλιε,
ψάλλω σοι. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἁμαρτίας πιὼν τὸ
φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυία
τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, τὸν
δοῦλόν σου ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν,
λύτρωσαι μόνη Ἀγνή.

Ῥοδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισήλιον,
καὶ μοναρχικόν, μονοκρατές, ἀπλούστατον, Θεὸς
ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν
σκοτεινήν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον
καὶ δεῖξον, φωταυγῇ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σὲ καὶ
δοξάζειν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωτάταις πτέρυξι, Σεραφεῖμ οἱ θειότατοι,
πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν
δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου,
ἀγαθαρχική, θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία,

πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν,
πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῇ καὶ πανάγαθον,
τελεταρχικὴν, ἀγαθουργόν, ἀόριστον, αἰτίαν
ἀναίτιον, ποιητικὴν αἰδίων, προνοητικὴν, καὶ
σωστικὴν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ
Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς
ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε
Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς
εἰδωλικῆς, καὶ ζοφεράς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με
μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας, καταύγασον ταῖς
αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον
φύσιν, ὑπέρχρονον, ζωαρχικὴν, εὖσπλαγχνον,
φιλόανθρωπον, ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν
δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ
κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία
τρισήλιε, τοὺς ὕμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς
ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ
τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶπτον τὴν
εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις

καὶ τὴν ἑνώσιν.

Θεοτοκίον.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτὴρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας
ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος
ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ
τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης,
πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ ποιίμνῃ σου
πρυτάνευσον.

Τριαδικά, παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Α
ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α το ς την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

Εἶτα ἡ Ὑπακοή (χῦμα).

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστᾶσαι τῷ
μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν
ἀθάνατον, καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου
δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· “Οτι ἀνέστη
Χριστὸς ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

‘Η ἐκτενής, καὶ μικρὰ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

‘Ο Ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

‘Ο Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (τρίς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς).

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

“Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ’ ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

“Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ

δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσεί ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεί ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου

ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρίς) Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματαῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με

βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ'(102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δῖς)
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρίς)
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη Συναπτή.
Ἦχος λ̣ δ̣ Γα̣.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α
νεν η η μιν Γ̣ ευ λο γη με νος ο ερ
χο μενος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ου Γ̣ δ̣

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.
Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν
ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,
καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς
ἐπλάσας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Συναπτὴ μικρά.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ
Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα· Παύσασθε τῶν
δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε
ἄνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις
προσέταξας γυναῖξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν,
Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος,
ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν
κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα,
χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ

πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι
σώζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ
ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος
τὴν φωταυγῇ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον
κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν
λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα
κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ
κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ
τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς
προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἄνθρωποι τὸ μνημῆμά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο,
Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε.
Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ
αὗται εὐηγγελίσαντο, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών·
Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ
δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς
ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον· Παύσασθε τῶν
δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξατε
ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,

Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἡγιασμένε νάε, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν
καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον
γένονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν
γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν
γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ
σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριάι,
κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος
προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν
τάφον καὶ ἥσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνῆμά σου
θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος

καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ
μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε;
ὥς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθέने, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (**ἐκ γ'**).

Ἑτέρα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'.

π ρ Ε υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τ ω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν

τα του ου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου Κ κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως ρ

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε Κ κ ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ**προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Η ι ι α αν πρωω ω ι **κ** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον **Δ** προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι **κ** α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε **Δ** θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε **κ** την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε **ρ** δι δα ξο ο ον με τα α α α

Γ δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε **κ** ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

Π
ϱ
ο
σ
κ
υ
ν
ο
υ
ο
υ
μ
ε
ε
ν
Π
α
τ
ε
ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε **ἄ** και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα ^κα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α **δ** συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρ α ζο ο ον τεζ

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Ἄ α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**
δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην **Κ**
α

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **Κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α
α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **Κ** χαρ
α

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι
δ

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ος και α α ανθρωπος

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

 λη η λου ου ι α **Κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δ ο ξ α σ ο ο ο Θ ε ο ς

λ λη η λου ι ι α α α α α A

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π⁹ χ⁷

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α κ

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος π

Συναπτὴ μικρά.

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ
μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν
ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου
δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον. Ὅτι ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς
ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε,
τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ, πρὶν
ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός,
αὐχένους αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός,
Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ
Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου, τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω,
ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθείσα ἀποπέσῃ, ἐκ σοῦ
Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δείσει τότε,
ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει,
τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων· εἰ
γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλῖνόν μοι τὸ οὔς
σου βοῶντι, καὶ κάθαρὸν πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν
ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὖθις
ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν
βεβιωμένων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ
γὰρ ἄναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ
Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς
συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν
ἀδελφοὺς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο
ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ
κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνοιδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται
εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γάρ ἐστι, Πατρί τε
καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών,
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον
ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλὸν τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

Ἀ ρ μα τη λα τηνΦα ρα ω ε βυ θι
σε τε ρα τουργου σα πο τε Μω σα ι κη
ρα α βδος σταυ ρο τυ πως πληξα σα και δι
ε λου σα θα λασσαν Ι σρα ηλ δε φυ
γα δα πεζον ο δι την δι ε σω σε α σμα

τῶ Θεῷ ἀναμελποντάς Γ Δ

Τροπάρια.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσιν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσιν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐτοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθέने· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑμνὸν διοδεύσας

Τὸν οὐρανοφοίτην μυσταγωγόν, θεόληπτον Παῦλον, τὸν τοῦ κόσμου σαγηνευτήν, διδάσκαλον ἔχων θεωρίας, τῆς ἀνωτάτω μύστης γέγονας.

Ἡ πνευματοκίνητος ἐμφανῶς, τοῦ Παύλου σε
γλῶσσα, φθεγγομένη τὰ τοῦ Θεοῦ, μυστήρια
Μάκαρ παριέσχε, καὶ θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Νυττόμενος πόθῳ πνευματικῷ, καὶ θείοις λογίοις,
ἐν συνέσει προσομιλῶν, τῷ πάντων Δεσπότη
πανιέρους, θεολογίας ἀνατέθεικας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς αἰδίου θεοπρεπές, δοχεῖον Παρθέने,
γενομένη καὶ καθάρων, κηλίδων με πάσης ἁμαρτίας,
καὶ μολυσμάτων πλῦνον Δέσποινα.

Ὡδὴ γ. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Γ
Δ

O

στε ρε ω σαςκα ταρ χαςτους ου

ρα νους εν συ νε σει και την γην ε πι υ

δα των ε δρα α σας εν τη πε τρα με Χρι στε

της Εκ κλη σι ας στη ρι ξον ο τι ουκ ε

στι πλη ην σου α γι ος μο νε φι λανθρω πε

Γ
Δ

Τροπάρια.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκὸς σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ὡς ἱερολογοῦντα, τὰ ἱερὰ γράμματα, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον, ἀνακηρύττοντα, πάντες τιμῶμέν σε, χαρμονικῶς συνελθόντες, μάκαρ Ἱερόθεε καὶ μακαρίζομεν.

Συντονία καὶ νεύσει, καὶ θεϊκῶ ἔρωτι, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων, ἀνατεινόμενος, τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας, μαρμαρυγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας Μακαριώτατε.

Φερωνύμως ἐκλήθης, καὶ ἱερὸν ἔνθεον, καὶ ἡγιασμένον θεόφρον, ὥφθης ἀνάθημα, τῷ Παντοκράτορι, καὶ Ποιητῇ τῶν αἰώνων, καὶ ναὸν ἐκόσμησας, τὸν ἐπουρανιον.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὃ τανύσας, καὶ τὸν τῆς γῆς Ἄχραντε, γῦρον ὃ κατέχων τὰ πάντα, φύσει Θεότητος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχέθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα, πᾶσιν ἀνέδειξεν.

Συναπτὴ μικρά.

Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἡρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὥσπερ νάμασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐκβλύζων τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγή, ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὧς Ἱερόθεε· Πάτερ ὅσιε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σάρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Συναπτὴ μικρά.

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον.

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας,
καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐα χορεύει, ἐν τῇ
σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα
πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἁδου σκυλεύσας βασίλεια, καὶ νεκροὺς
ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις
συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ
Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα,
Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ
νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχοι

Ἱερόθεος ἱερώθη σοι πάλαι,
Νῦν δ' αὖ μεταστάς, καὶ συνήφθη σοι Λόγε.
Ἡοῖ σῆμα κάλυψε τετάρτη Ἱερόθειον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος
Πέτρου Καπιτωλίων.

Στίχοι

Εὐθηκτος ὢν μάχαιρα Πνεύματος Πέτρος,
Τὸ τοῦ ξίφους εὐθηκτον οὐκ ἐδειλία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Δομνίνης καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Βερίνης, καὶ
Προσδόκης.

Στίχοι

Τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα ῥύμμα τρεῖς κόραι,
Βοιωτικῶν ἔχουσιν ἀγνοημάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Αὐδάκτου, καὶ Καλλισθένης τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς.

Στίχοι

Εἴφει θανὼν, Αὐδακτε Μάρτυς Κυρίου,
Σὺν Μάρτυσι ζῆς καὶ Θεὸν ζῶντα βλέπεις.

Θεοῦ θεωρεῖ κάλλος ἡ Καλλισθένη,
Οὗπερ τὸ θεῖον εἶχεν εἰς σκέπην σθένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἀμμοῦν τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι

Ἀσκήσεως διῆλθε τὴν στενὴν τρίβον,
Ἀμμοῦν ὁ θεῖος, καὶ τρυφῆς εὗρε πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Φάυστου, Γαΐου, Εὐσεβίου, καὶ Χαιρήμονος τῶν
Διακόνων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὦδὴ Α'.

Α

νοὶ ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι και ο φθη σο ο

μαι αι φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

υ ρι ζωων και α α σω ω γη η θο ο

Ὁ β' χορός·
με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α

Ὦδὴ Γ'.

Γ

ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε **Δ** η

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

ω σον **π** και εν τη η η θει α α δο

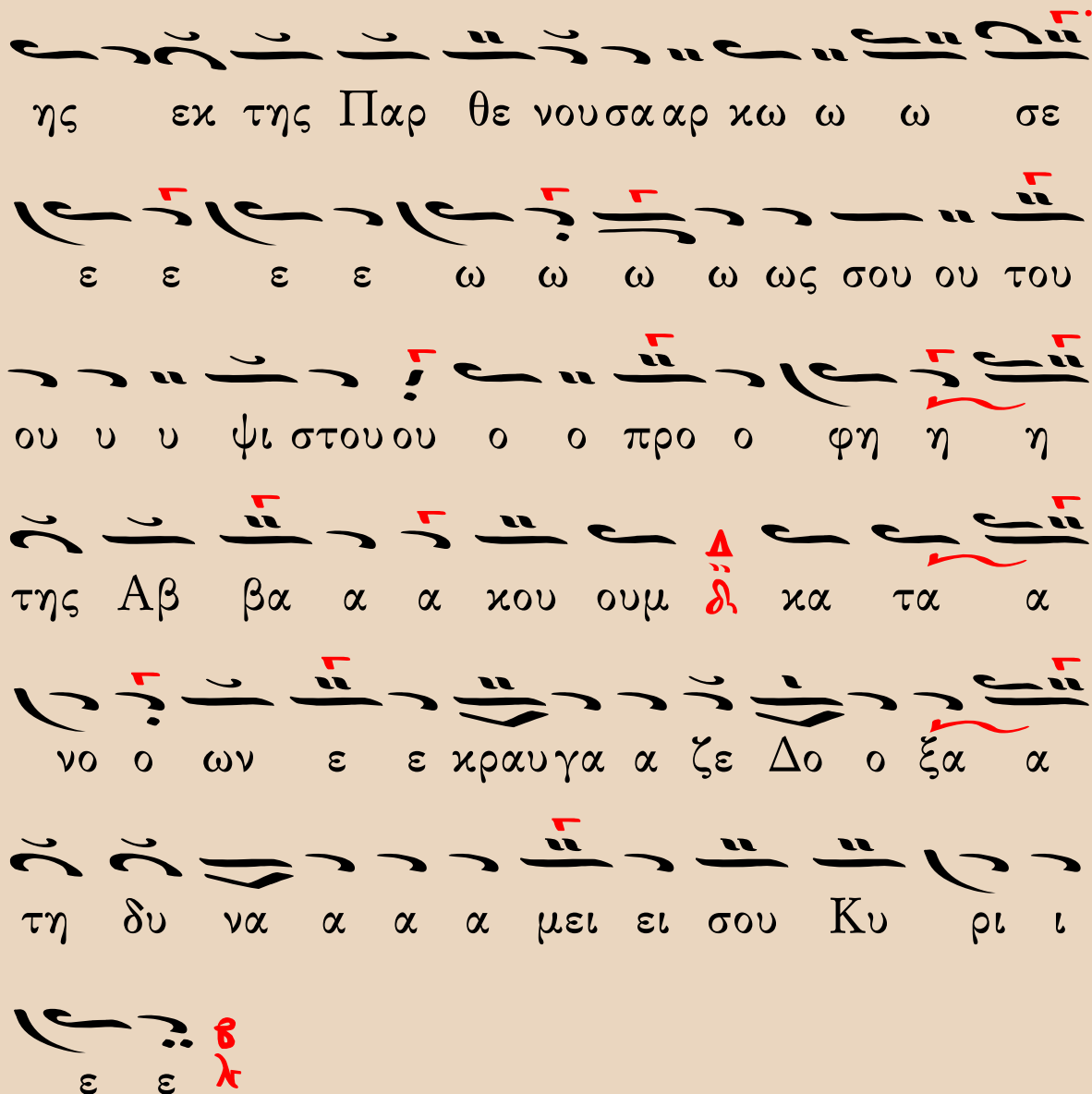
ξη η η σου ου **Δ** στε φα α α α α

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον **β**

Ωδὴ Δ'. ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην **β** τη

Ὡδὴ Ε΄.

— ε νε ε ε σχέσ εν μη η η η η

τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων Θε ε ε ον και τε ε ε το

ο ο ο κας α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οις υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α

Ὡδὴ 5'. **F** ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

ο ο φορ ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες

Ὠδὴ Ζ'. Ο υκ ε λα α α τρε ε ε

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

λο ον Υ περ υ υ υ μνη η η

τε ε **π** ο τω ων πα α τε ρω ων

Κυ ρι ι ο ος **Δ** και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει **β**

Ωδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β**

Π αι αι αι αι δας **Δ** ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω **β** ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο **Δ** το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε

νος π^q την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

α ερ γα α π^q και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε Δ^δ εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω ω να α α α α ας β^κ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡιδὴ Α'.

Ἀ

νοι ξω το στο μα μου

και πληρωθη σε ται Πνευματος και λο

γον ερευξομαι τη βασιλει δι Μητρι

και ο φθησομαι παιδρωσ πανη γυρι ζων

και ασωγηθομενος ταυτης τα

θαυματα

Ωιδή Γ'. τους σου ους υμνολογους

Θεο το οκε η ζωωσα και αφθονος

πηγη θιασον συγκροτησαντας πνευμα

τικονστερωωσον και εν τη θει

αδοξησουστε πανων δοξης αξιωσον

Ωιδή Δ'. ην ανεξιχνιαστον

θει αν βου λην **β λ** της εκ της Παρ θε νου σαρ

κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου **π ρ** ο ο προ

φητης Αβ βα κουμ **Δ δ** κα τα νο ων ε κραυ

γα ξε **Δ δ** δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε **β λ**

Ωιδή Ε'. **Ε** ξε στη τα συμπαν τα ε

πι τη θει α δο ξη σου **Δ δ** συ υ γα αρ

α πει ρο γα με Παρ θε ε νε **β λ** ε σχες

εν μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον

και τε ε το κας α χρονον Υι ον **Δ δ** πα σι

τοις υ μνου σι σε **β λ** σω τη ρι ι αν βρα βευ

ον τα **β λ**

ᾠδὴ ΣΤ'.

Τ

ην θει αν ταυ την και παν

τι μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρονες

της Θε ο μη τορος ^πδευ τετας χει ρας κρο

τη σω μεν ^Δτον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξαζοντες ^β

ᾠδὴ Ζ'.

Ο

υκ ε λα α τρε ευ σαν τη

κτι σει οι θε ο φρονες πα ρα τον κτι σααν

τα ^βαλ λα πυ ρο ος α πει λην ^βαν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλλον ^βυ

περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος ^Δκαι Θε ος ευ λο γη το ος ει ^β

Ὡιδὴ Η'.

Ἀ

ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα

μι ι νω ο το ο κοστης Θε ο το κου δι

ε σω σα το ο το τε μεν τυ που μενος

β λ νυν δε ε νερ γου με ε νος π ρ την οι κου

με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλλου ου

σαν Δ λ τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ

β λ π ρ και υ περ υ ψου ου τε εις παν τας τους

αι ω ω να α α α ας β λ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Προκείμενον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ

β' χορός· πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἵτα τό·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ ὁ Ν' Ψαλμός. ᾠδὴ β΄

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Εἰς τὸν ἀσπασμόν τοῦ Ἀρχιερέως.

δοῦ οὐ γὰρ ἐν ἀνομι

αῖς συ νε λη η η φθην καὶ ἐν α ματ

τι αἰ αἰ αἰς ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου

τηρμου

δοῦ οὐ γὰρ ἀλήθειαν ἡ

γά α πησας τα α δη λα καὶ τα

κρυ υ φια της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ

ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἔτερα ἄργά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Δ Δ ο ξ α Πα α τρι και Υι υι ω και
α γι ω ω Πνευ μα τι ι ι ταις
των Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει

ει ει αις ε ε ε λε ε η η η

μων ε ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη

των ε ε μω ω ων ε εγ κλη μα α α α

των

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α μη η ην ταις τηης Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α α των

λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το
 α νο ο μη η μα α μου
 να στας ο Ι η σου ους α πο του
 τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει
 ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν
 την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με
 ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῇρί μου.

Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και εν δοξαν ασυγκριτως των

Σεραφιμ την αδιαφθορως Θεον

Λογον τεκουσαν την οντως Θεο το ο

κονσε μεγαλυνομεν

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τως των Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τως Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

Ὡιδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Α α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

ζε ε ε τω ω ω δε ^π α υ λω

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρου ου σα α ^β την ι ε ρα αν πα α νη

η γυ υ υ ριν της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

α α α α τω ^Δ ^δ Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε ^β ^λ Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε ^β ^λ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος
παρὰ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

Α πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
λαμ πα δου χου μενος **β λ** πα νη γυ ρι ζε
τω ω δε α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι
ρουσα **β λ** την ι ε ραν πα νη γυ ριν της
Θε ο μη η ο ο ρος **Δ δ** και βο α α
α α α α τω χαι ροις παμμα κα ριστε **β λ**
Θε ο το κε α γνη η α ει παρ θε **χ** νε ε
ε ε ε **β λ**

Συναπτὴ μικρά.

Ἦχος β΄

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β΄ χορός, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ α΄ χορός· Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β΄ χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάρια. Τὸ Ἀναστάσιμον.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στάς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων, σάρκα βροτεῖαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων, σοῦ Παναγία Παρθέने· καὶ γὰρ φθαρεῖσαν πᾶσαν, τὴν φύσιν ἐκαινούργησε, πάλιν ὥς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν μετὰ τόκον· ὅθεν πιστῶς σε πάντες, ἀνευφημοῦμεν κράζοντες· Χαῖρε Δέσποινα κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον **δ** Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ου ρα α νων αι

νει ει τε α αυ το ον εν τοις υ υ υ

ψι ι ι ι στοις **δ** Σοι οι πρε πει υμνοςτω ω

ω ω Θε ε ε ε ω **δ**

Α ι νει τε α αυ τον πα αντες οι αγ γε

λοι οι οι οι α α α αυ του **δ** αι νει ει

ει τε α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α

μεις α αυ του **δ** Σοι πρε πει υμνοςτω ω ω ω

Θε ε ε ε ω **δ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἀγίων εἰκόνων
ὕπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Βαρύς.

ζ Τ ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η οη η η ην και Α α

α α οα α α α α αρ χι ι ι ι

ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω οω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Ky υ ρι ι ι ε π^q

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε π^q ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε γ^q ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π^q ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π^q

α α α α α α α α α α δ^h α α

α α α α α α α α α α π^q α α

α α α α α α α α α α α α

α π^q

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ δ̣̣ Νη.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ω

πα ρε στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος

αλλ ουκ α πε λει φθης του θρο ο νου τω

Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος και α

να στα ας εκ νε κρων τον κο σμον η

λευ θε ρω σας εκ της δου λει ας του αλ λο

τρι ου ως οι κτιρ μων και Φι λα ανθρω

πος

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κ υ υ ρι ε ει και ως νε κρον εν

μνη μει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν

το αλλ ως Βα σι λε α υ πνουντα στρα

τι ω ται σε ε ε φυλαττον **δλ** και ως

ζω ης θη σαυ ρον **Δδ** σφρα γι δι ε σφρα

γι σαν το **βλ** αλ λα α νεστης και πα ρε

σχες α φθαρ σι ανταις ψυ χαι αις ημων **δλ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Κ υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι

α βο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω

κας **δλ** φριτ τει γαρ και τρε μει μη φε ρων

κα θο ραν αυ τουου την δυ να μιν **δλ** ο ο

τι νε κρους α νι στα **Δδ** και θα να τον

κα τηρ γη σε **β λ** δι α του το προ σκυ νου

μεν **Δ δ** την τα φην σου και την Ε ε γερσιν **ν δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ο Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την

Α να στα σιν κη ρυ ξας **Δ δ** τους μεν φυ λα

κας ε φο βη σε **β λ** τα δε Γυ ναι α ε φω ω

νη σε λε γων **ν δ** Τι ζη τει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων **Δ δ** α νε στη Θε ος ων και τη

οι κου με νη ζω η ην ε δω ρη η σα

το **ν δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ε πα θες δι α σταυ ρου ο α πα θης
τη Θε ο τη τι ς τα φην κα τε δε ξω
τρι η μερον ι ι να η μας ε λευ
θε ρω σης εκ της δου λει ει ας του εχθρου
και α θα να τι σας ζω ο ποι η σης
η μας Χρι στε ε ο Θε ος δι α της Α
να στα σε ω ως σου φι λα ανθρωπε

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Π ρο σκυ νω και αι δο ξα α α ζω

και α νυ μνω Χρι στε την σην εκ τα φου
Α να στα σιν δι ης η λευ θε ρω σας η
μας εκ των του Α δου α λυ των δε
σμων και ε δω ρη σω τω κο σμω ως
Θε ος ζω ην αι ω νι ον και το με γα
ε ε λε ος

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Τ ο ζω ο δο χον σου μνη μα φρου ρουν
τες πα ρα νο μοι συν τη κου στω δι ι α
ε σφρα γι ι σαν το του το συ δε ως α

θα να τος Θε ος και παν το δυ να μος α

νε εστηστρι η η μερος ν
δ

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Π ο ρευ θεν τος σου εν πυ λαις Α δου

Κυ ρι ε β
λ και ταυ τας συν τρι ψαντος ο αι

χμα λω τος ου τως ε βο α ν
δ Τις ε στιν

ου ου τος ο τι ου κα τα δι κα ζε ται β
λ εν

τοις κα τω τα τοις της γης ν
δ αλ λα και

ως σκη νην κα τε λυ σε β
λ του θα να του

το δε ε σμω τη ρι ον ν
δ ε δε ξα α μην

αυ τον ως θνη τον και τρε φω ως Θε

ον **Δ** Παν το δυ να μεΣω τηρ ε λε η σον

η μας **Δ**

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ **Πα**

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι **π**

Η ον τως ει ρη νη συ υ Χρι ι

στε προς αν θρω ω ω που ους Θε ε ου **Δ**

ει ρη η νην την ση η η ην δι ι ι ι

δους με τα την Ε ε γε ε ερ σιν Μα α

θη η η η ταις εμ φο βους ε δει

ξα ας α αυ του ους δο ξα αν τας πνε ευ

μα ο ο ο ο ραν αλ λα κα α

τε στειλας τον τα ρα α χον αυ τω ων της

ψυ υ υ υ χης δει ξας τα ας χει αι ρας και

αι αι τους πο ο δα α α ας σου πλην α

πι ι στου ου ουν των ε ε ε τι

τη της τρο φης με ε ε τα α λη ψει και

δι δα α χων α α να α α μνη η

η σει ει δι η νοι ξας αυ τω ω ω ων

το ο ο ον νουν του συ νι ε ε ναι

τα ας Γρα α α φας οις και την Πα τρι

κην ε παγ γε λι αν κα α θυ πο ο

σχο ο με ε ε ε νος και ευ λο γη η

σα ας α αυτους δι ε ε στη η ηςπρος

ου ου ρα α α α νον Δι ο συν

αυ τοις προ σκυ νου ου ου ου με ε ε εν

σε Κυ υ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα

α α α σοι

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε κρω ται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ Δ

Α ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στουμεν σοι δι α την μεγα α λην σου

δο ξαν π

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε ε Πα τερ παν τοκρατορ **π** Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευμα **π**

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου **π**

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας **π**

Ο ὅτι σὺ εἰ μόνος Ἄγιος σὺ

εἰ μόνος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς δό

ξαν Θεοῦ Πατρὸς Ἀμήν **π**

Κ αθὲν καὶ ἀστην ἡμερὰν εὐλο

γῆς σὺ σε καὶ αἰνεῖ σὺ τὸ ὄνομα σου

εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα

τοῦ αἰῶνος **π**

Κ ατὰ ξίωσον Κύριε ἐν τῇ

ἡμερὰ ταύτῃ ἀναμάρτητους φυ

λάχθη ναι ἡμᾶς **π**

Εὐλογῆτος εἰ Κύριε ὁ Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας Α μην π

Ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τας σου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προςσε κα τε ε φυγον δι δα

ξον μετου ποι ειν το θε λη μα σου ο τι

συ ει ο Θε ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θαφως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκουσι σε π Α γι ος ο Θε ος α

γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε

λε η σον η μας π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι π

και νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α μην π

γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας π

α α α γι ι ος ο Θε ε

ος Δ

α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος Δ

γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γονεν Α σωμεντω α να σταν τι εκ τα α

φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων κα

θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το

νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα ε

λε ο ο ος

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ Πά.

ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το

ο φω ως δο ο ξα εν υ υ ψι ι

ι στοιοις Θε ε ε ω και ε ε πι

γης ει ρη η η νη π εν αν θρω ω

ποιοις ευ δο ο κι ι ι ι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεεν σε

π ρο σκυ νου ου με εν σε ε δο ξο

λο γου ου ου ου ου ου με ε ε εν σε

ευ χα ρι στου ου ου ου με ε εν σοι οι

δι α την με γα α α α λην σου ου

δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε

που ρα νι ι ε Θε ε ε Πα τερ πα

αν το ο κρα α α α τορ Κυ υ ρι ι

ε Υι υι ε μο ο νο γε ε ε

νε ες Ι η σου Χρι ι στε και

α α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα π

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνος του Θε ε ου ου ο Υι ο

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι

αι ρω ων την α α μαρ τι ι ι

α αν του κο ο ο ο σμου ε λε η

η σο ο ον η η μας ο αι αι αι

ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι ι ας

του ου ου κο ο ο ο σμου π

Π ρο σδε ε ξαι την δε ε η σιν η η

μων **Δ** ο κα θη η με ε νος **κ** εκ δε

ξι ω ω ω ω ω ω ν του ου

Πα α α προς και ε λε ε η σο

ον η η η μας **π**

Ο ο τι συ ει μο ο νος α

γι ος **Δ** συ ει μο νος Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ος Ι η σους Χρι ι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο

ος α α α μην **π**

Κ α θε κα α α στην η με ε

ραν εὐ λο γη η σω ω ω σε και αι

νε ε ε ε σω το ο ο νο μα α α

σου ου εις τον αι ω ω ω ω να α

και εις τον αι ω ω να α του αι αι αι

ω ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε εν τη η με ρα τα α α α αυ

τη α να μαρ τη η ητους φυ λα χθη

η η ναι η η η η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε

ε ος των Πα τε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε τον και

δε δο ο ξα α α σμε ε ε ε ε νον

το ο ο νο ο μα α α σου εις

τους αι ω ω ω νας α α α α μην

ε νοι οι το Κυ ρι ε το ε λε

ος σου ε ε ε ε ε φη η η η η

μας κα θα α πε ερ ηλ πι σα με ε

ε ε εν ε ε πι ι ι σε

υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ον με τα α α α δι

και ω ω μα τα α α α σου

Κ υ ρ ι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε

γε νη θης η η μι ιν εν γε νε

α και γε ε ε ε ε νε ε ε ε α

α ε γω ει πα Κυ υ ρ ι ι ε ε

λε η σο ο ο ο ο ον με ι

ι α σαι αι την ψυ χην μου ου ου ο

τι η η η μαρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρ ι ι ε προς σε ε κα τε φυ

γο ο ον δι ι δα α α ξο ο

ο ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α

α α α α σου ο ο τι ι συ ει ο

ο Θε ο ο ο ος μου π

Ο τι ι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω

ης εν τω φω τι ι ι σου ο ψο ο ο

με θα α α α φως π

Π α ρα τει ει νο ον π το ε λε

ο ο ο ο ος σου ου ου ου τοις γι

νω ω σκου σι ι ι ι σε π

Α γι ι ος ο Θε ε ος α γι

ι ος Ι σχυ υ ρος κ α γι ος α θα

α να α τος ε ε ε λε ε ε η σο

ον η η η μας π

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω **Δ** και

α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι **π**

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω

νων α α α α μην **π**

Δ γι ος α θα α να το ος ε ε

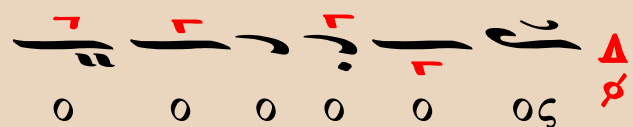
λε ε η σο ον η η η μας **π**

Ἀσματικὸν Ἰακώβου.

π **Δ** α α α α α α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι

Α α α α γι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι α α γι ο ο ο
ο ο ο ο ος α α α α α α
α α α α θα α να το ος ε
λε η η σον η η μα α α α α α
ας

Χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω
γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ
τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων
κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον
το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

οι Κυ ρι ε

Ἑτέρα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Τυπικὰ παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στάσις Α'.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

ρι ον π̣ και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του δ̣

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σεις αυ του δ̣

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

 ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις

 ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

 οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

 γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν ^δ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β ^κ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ^α ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν ^δ

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ^κ ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν ^δ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ^κ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^νδ

Καθουσιν α να το λαι

αποδυσμων εμα α ακρυνεν αφ η

μωωντας α νομι ας ημων ^νδ

Καθως οι κτειρειπατηρ υιους ^πω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^νδ

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^νδλ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^ακλ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^νδλ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου μενους αυ τον ^νδλ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^βκλ τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^πακλ και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^νδλ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τοι μα σε τον θρο νον αυ του ου και η βα

σι λει α αυ του παντωνδε σπο ζει ^ν _δ

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τε ς

οι Αγ γελοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι

ουν τε ς τον λο γον αυ του ^β _λ του α κου σαι της

φωνη ς των λο γων αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πασαι

αι δυ να μεις αυ του ^α _κ λει του ρ γοι αυ του

οι ποι ουν τε ς το θε λη μα αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ ^δ

^Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ ^δ

^Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην ^υ ^δ

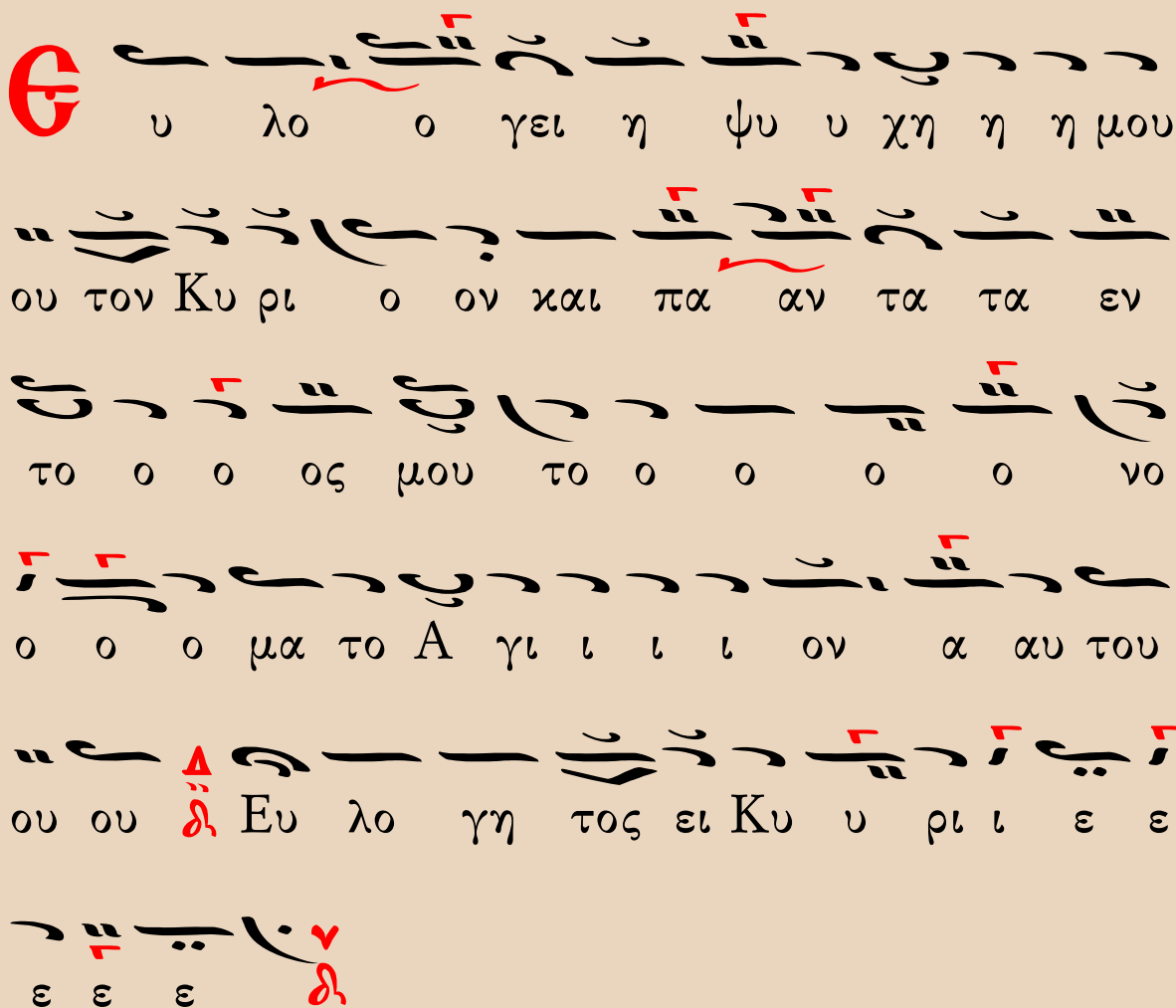
^Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ ^δ Ευ λο γη τος ει

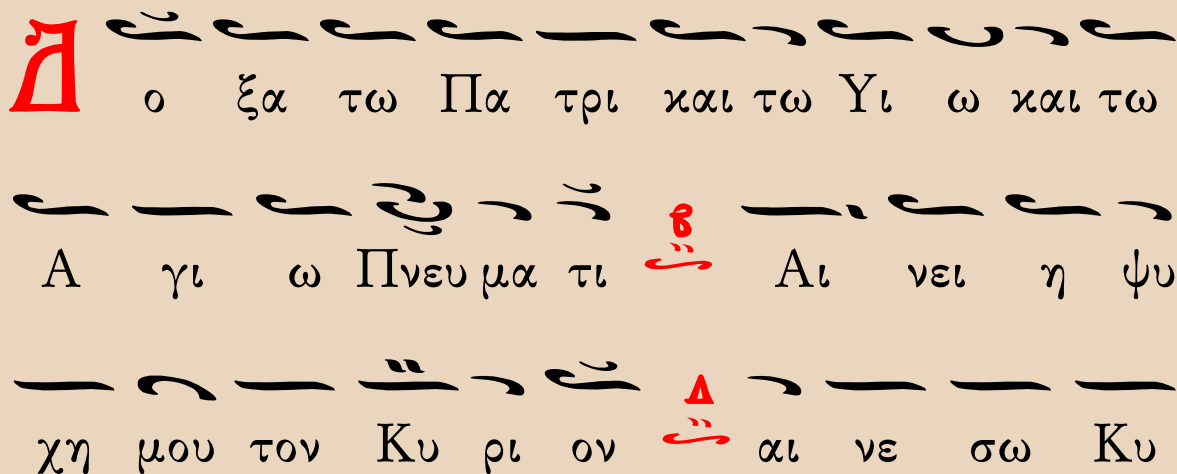
Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ ^δ

Μέλος ἄργόν.

Στάσις Β'.

Ἦχος Δι

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

Ε ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ

βο η θος αυ του η ελ πις αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

τον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην τοις

πει νω σι

Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κα τερρα γ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσει τους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε

ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε

ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι

ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου

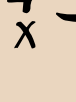

Μα ρι ας α τρεπτωσεν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευμα

τι σω σον η μα α ας

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μ νη σθη τι η μων Χριστε Σω τηρ του κο
σμου **Δ** ω σπερ του Λη στου ε μνη σθης ε πι
ξυ λου **Δ** και κα τα ξι ω σον πα αν
τας μο νε Οι κτιρ μον **Δ** της ου ρα νι ου
βα σι λει ει ας σου **Δ**

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾶ, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Εὐλῶ προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρετε σοφαί, γυναῖκες Μυροφόροι, πρῶται τὴν Χριστοῦ, ἀνάστασιν ἰδοῦσαι, καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγεῖλασαι Ἀποστόλοις, παντὸς τοῦ κόσμου τὴν ἀνάκλησιν.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Φίλοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀπόστολοι φανέντες, σύνθρονοι αὐτοῦ, ἐσόμενοι τῇ δόξῃ, ἐν παρρησίᾳ αὐτῷ ἡμᾶς παραστῆναι, ὡς μαθηταὶ αὐτοῦ πρεσβεύσατε.

Δόξα.

Ἄναρχε Τριάς, ἀμέριστε οὐσία, σύνθρονε μονάς, ὁμότιμε τῇ δόξῃ, ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ βασιλεία, σῶζε τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον· Χαῖρε κιβωτέ, τῆς Νέας Διαθήκης· Χαῖρε ἡ ἑγγχυσος στάμνος ἐξ ἧς τὸ μάννα, πᾶσιν ἐδόθη τὸ οὐράνιον.

Εἵσοδος.

Ἀντίφωνον α'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀντίφωνον β'. ᾠχος β'.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,

σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, εἰς ὃν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος πλ. Δ΄.

Στίχ. α΄ Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Στίχ. β΄ Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν
ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ΄.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε.
Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ
ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν
χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ
βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἀγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους,
χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν
ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν
τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς
συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι
ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ
οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἀγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν

λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος β΄.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἥ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

ᾠχος β΄.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ΄).

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος: Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορὸς ἀργῶς· Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ σύνηθες.

Δ

Η

ε

ε

Δυ

υ

υ

να

α

α

μι

ι

ι

ι

ι

ι

ι

ι

ι

ι

ηι

ι

ι

ι

ι

ι ι ι ις Α α α α α α α α

α α α α Δ α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α γι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ς

ο ο ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ς α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι

α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α ι ι ι ι α α α α ι

ι ι ο ο ο ο ος α θα α α

α α α α α α α να α α υε

α θα να το ο ο ο ο ο ος ε

ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο

ο ο ο ο ο ον η η η

μα α α α α α α ας

Ἄλλοτε, Γεωργίου τοῦ Κρητός. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ Ν ε ε ε ε Δ υ υ να α α μ ι ς

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γ ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α α α γ ι ι

ο ο ο ο ος ο ο ο Θ ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Δ Α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α γ ι ι ι ι ι ι ι ι

α να α α τος Δ ε λε ε ε ε

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος πλ. Δ'.

Γ **Κ** υ ρ ι ε σω ω ω

σον του ους ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ

σε ε βει ει ηει ει ει ει εις **Γ**
Δ

Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α α

α α α κου ου ου ου ε πα α κου

σο ο ο ο ο ον **Κ** η η η η η η

μω ω ω ων **Γ**
Δ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ'.

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

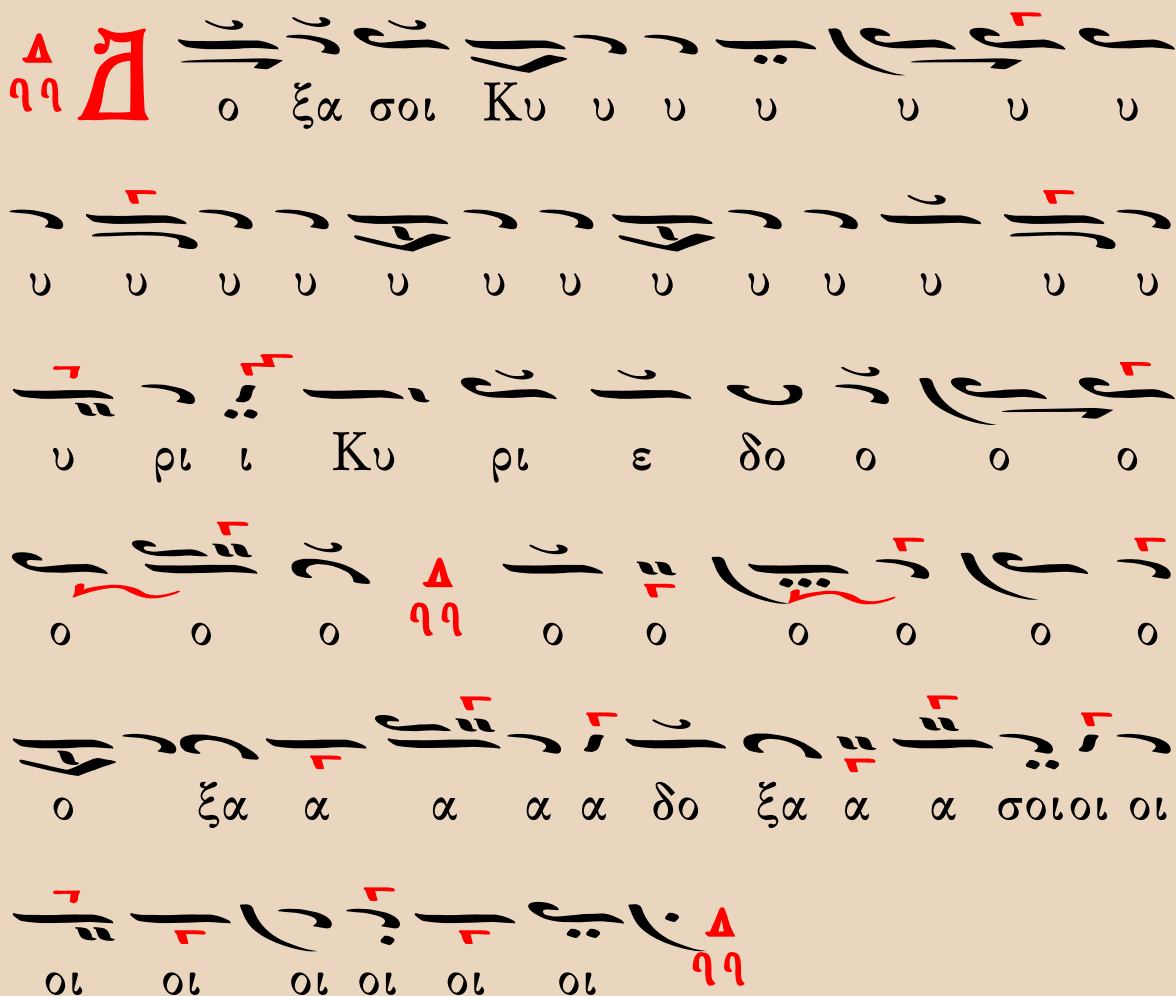
Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος πλ. δ'.

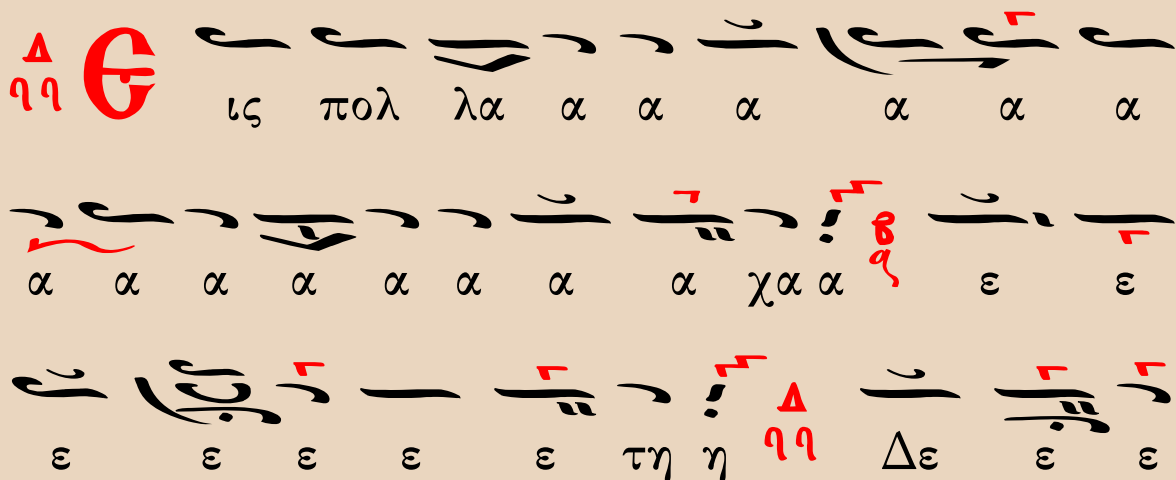
Στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι ἡμῶν.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει.

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Χοροστασία Ἀρχιερέως τὸ κάτωθι ὑπὸ
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
α α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

Ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ρου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι

ιμ δ̣ μυ στι κω ως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι β̣ λ̣ ι ι ι ι ι

ζο ο ο ει κο νι ι ι ζον τε ε ρε ε

ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

ι ι α α α α α α α α α χα α α

α α υε Τρι ι α α α α α α δι

ι τον τρι σα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ο ον υ μνο ον προ ο σα

α δο ο ο ο ο ο ο ο ον τες πα α

α σαν την βι ω ω τι ι ι ι ι

ι ι ι ι βι ω τι κη η η η η

η ην Δ α πο θω ω ω ω ω ω

με ε ε ε ε θα α α με ε ε ρι ι

ι ι ι ι ηι ι ι μναν ∇

Ω ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε α α α α α α α Δ

των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο ο με ε νοι οι οι ∇

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αι αις δ α ο ρα α

α τω ω ω ω ηω ω ω ω ως δο ρυ

φο ρου ουμενον τα α α ξε ε σι ι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

δ 0 ι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ηι ι ι

ι ιμ ^κδ μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι

κω ως ^Δ ει κο νι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο

ον τε ες ^βκ και αι αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η η η η η

ζω ο ο ο ο ο ποι ^Δδ οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω

ω ω ω ω ^Δδ Τρι α α α α α α

α α α α α α α α α α α ^Δς

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α Τρι α α α α

α α δι τον τρι σα α α γι ο ο ον

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α

δο ον τε ε ε με ε ε ε ες πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν την βι ω ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

κη η η η η η η ην α πο ο ο

θω ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με

ε ε ρι μνα α α ρα α α α αν

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ως τον Βα α α σι ι ι ι ι

ι ι ι ι τον βα α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι

λε ε α α α α α α α των ο ο

ο λω ων Δ υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι Δ

Τ αις Α αγ γε ε λι ι και αι αις α

ο ρα α α α α α α τως Δ δο ρυ

φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι

ιν Δ Αλ λη λου ου ι ι ι χ α α

α α α α α Δ

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα

πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι'
οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.
‘Ο α’ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
‘Ο β’ Χορός· Ἀξιὸν καὶ δίκαιον.
‘Ο ‘Ιερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...
‘Ο α’ Χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
‘Ο ‘Ιερεύς· Λάβετε, φάγετε...
‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.
‘Ο ‘Ιερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...
‘Ο α’ Χορός· Ἀμήν.
‘Ο ‘Ιερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...
‘Ο β’ Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς
ἡμῶν.
‘Ο ‘Ιερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.
Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

ξ ι ο ν ε σ τ ι ν ω ς α α λ η

η η θ ω ω ω ς μ α α α κ α α ρ ι

ζει ει ειν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο τον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Τὸ σύνηθες.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Ἀ ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως

μα κα ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το

ο ο κον δ̣ την α ει μα κα ρι ι

στον και πα να α μω ω ω ω ω

μη η η η η τον Δ και μη τε ε ρα του

ου Θε ε ε ου ου η η η μων δ την

τι μι ω τε ε ε ε ραντων Χε ε ρου

ου ου βι ιμ ν και εν δο ξο τε ε ε ε

ρα αν Δ α συγ κρι ι ι τωως τω ω ω

ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ δ την

α δι α φθο ο ο ο ρως Δ Θε ον

Λο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ου

σαν δ την ο ον τως Θε ο το ο ο

ο κον Δ σε ε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΕΝ Δ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ Δ̣ Ν̣η.

Δ̣ ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως Δ̣

μα κα ρι ζει ειν σε ε την Θε ο το

ο ο ο κον Δ̣ την α ει μα κα ρι ι στον και

πα να μω μη η τον Δ̣ και μη τε ε ρα α

τουου Θε ου η μω ων Δ̣ την τι μι ω

τε ε ραν τω ων Χε ρου ου ου βι ιμ Δ̣

και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν α

συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ρα φι ιμ Δ̣

την α δι α φθο ο ο ο ρως Δ̣ Θε ον

Λο ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου

ου σαν την ον τω ως Θε ο το ο ο κον σε

με ε γα α λυ νο ο με ε ε ε ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νῆ.

Α̣ ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ρι ι ι ι τον Κυ

ρι ι ο ο ρο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε εκ τω ων ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ε εκ τωων ου ου ου ου ου ου ου εκ

τωων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α εκτων ου ρα α νω ω ω

ω ω ω ων Α α ααλ λη η η η

λου ι αλ λη λου ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἑτερον Δανιὴλ Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ὁ Ἄ ι αι αι αι αι αι αι αι π αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει
 ει ει ει ηει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ελ ελ ελ αλ νελ ελ ελ τε ε ε υε ε

ε ε ε ς τον Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ς

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ς

το ο ον Κυ υ η υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ς υ υ υ υ υ υ η υ υ υ υ υ

χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ρ ς ι ι ι ι

ι ι χι ς ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ς το

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι τον Κυ υ ρι ι ο ο ο ιο ο

ο ο ον ς ε ε ε ε ε ε ε ε ε π'

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς χς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς χς ς ς ς ς ς ς ς ς

λη η η η λϝ ι ι αλ λη λϝ

ι ι ι α α α α α ς' α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α ς

Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.

δ' Α ι αι αι αι αι αι αι αι α

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ς ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ςει

ει ει ει ει ει ει ει ς ει ει ει ει ει

س ج ح خ د ذ ر ز س ش ط ظ ع ف ق ك

A sequence of 12 diagrams illustrating the reduction of a product of 12 elements in a Coxeter group. The elements are labeled 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, π_q , 0, 0, 0, 0. The diagrams show the elements being reduced step by step, with the final result being the identity element.

γ_0 o o ov Kv v z v v v v v

 ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω

 ων οὐρανὸν ἔκτισεν ἡ γὰρ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ

[illegible]

ε εκ των ς ς ρα νω ω ω ω ω ω ω

ων Δ γα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α λλε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

γα α γα α α α α α α α α α α α

α α α α α π α α α α α α α

α α α α α α α α α α λλη η η

η η η η η η η λς ς ς ι α

λληλς ι ι α α γα α α α λε ε ε

ε ε ε λε ε ε γε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ςα α ςα α α α α

α λλη η η η ςη η η η η η η

η η η ςη η η η η η η χη η

η η η η η η η η η η η ςα

α α α α α α α α α α α α

α α λλη η η η η η χη η η η

η η η α α λλη λϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ

Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ ι ι ι ι ι α

λλη η λϷ Ϸ Ϸ ι α α πα α

α α λι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ιν ςα α α α α α α α α α

λλη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η π η η

χη η η η η η χη η η η η η δ

α α α α α λλη η η η η η η

η η η η λδ δ δ δ δ ι ι αλ

λη λδ δ ι ι ι ι ι α α δ α α

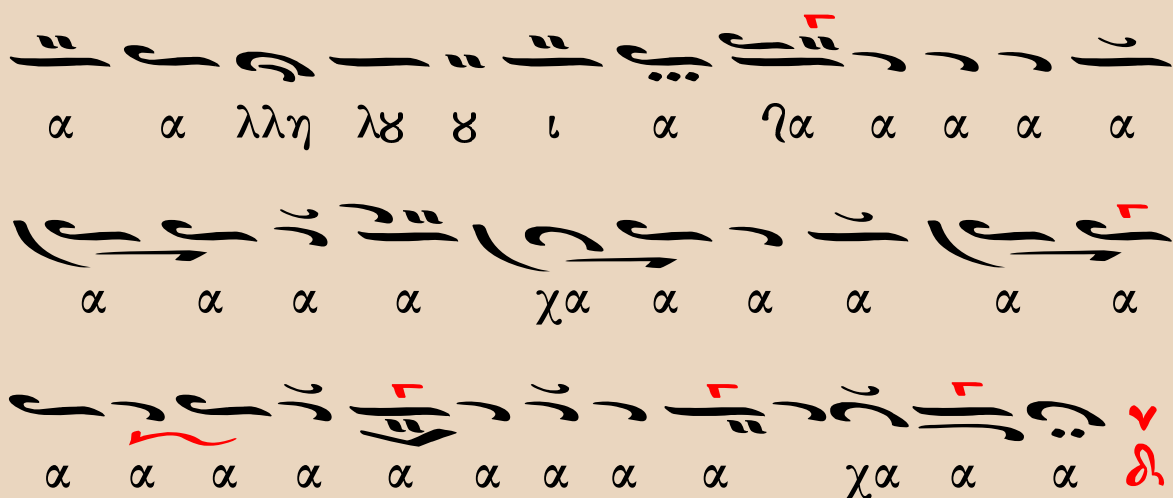
α α α α α α α α α χα α α α

α α α α δ α α α α α α α

α α α α α α α α α λλη λδ δ

ι ι α α α α α α α α δ βδ δ

α α α α χα α α α α α α α δ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Ὁ α΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β΄.

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

‘Ο β’ Χορός, τὸ αὐτό.

‘Ο α’ Χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον,

‘Ο β’ Χορός· Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἀπόλυσις.